

Dr. DELSTANCHE (zoon) vertoont het slakkenhuis met de half-cirkelvormige kanalen bij een kind van drie jaren langs den regter uitwendigen gehoorgang verwijderd. Bij het eerste onderzoek bestond er otorrhoe en groote woekeringen in den gehoorgang, die trots alle behandeling bestaan bleven; door extractie werd de helft van den beenigen gang verwijderd, de andere helft stootte zich spontaan uit; vier weken later vertoonde zich nabij de uitwendige opening van den gehoorgang een hard ligchaam, dat na extractie het getoonde praeparaat bleek te zijn. Gedurende het geheele verloop heeft het kind over geen pijn geklaagd, noch eenig koorts-symptoom gehad; er bestond regtzijdige facialis-verlamming; de woekeringen zijn verdwenen en de gehoorgang eindigt in een soort van blinden zak.

Dr. GUYE heeft een geval waargenomen, hetwelk eenige overeenkomst heeft met dat van Dr. DELSTANCHE. Bij een vijfjarig kind zag hij de drie half-cirkelvormige kanalen met de helft van het voorportaal door den carieusen regter processus mastoideus worden uitgestooten. Het kind is welvarend, heeft paralysis nerv. facialis, en hoort op het regter oor nog 4".

Dr. SAPOLINI uit den wensch dat een nieuw internationaal onderzoek zal worden ingesteld betreffende de statistiek van doofstommen in alle landen, en dat dit onderzoek niet alleen omvatten zal de eigenlijk gezegde doofstommen, maar ook de alleen dooven, de alleen stommen en de stotteraars. Volgens hem kunnen deze gebreken afhankelijk zijn van een primitieve aandoening van den nervus Wrisbergii, dien hij als een dertiende hersenzenuw beschouwt, wier speciale functie in de articulatie van de spraak bestaat. Hij houdt het voor zeker dat het stotteren en de doofheid een nauw verwanten oorsprong hebben. Verder wenscht hij dat de pogingen, door Dr. DELSTANCHE (vader) in het werk gesteld, om een algemeenen gehoormeter te verkrijgen, worden voortgezet. De wetenschappelijke gronden, waarop deze moet worden zamengesteld, zijn door DELSTANCHE aangegeven, de praktische uitvoering ontbreekt nog. Op het toekomstige Congres hoopt hij de verwezenlijking zijner beide wenschen te zullen zien.

Bij het sluiten der zittingen rigt de Voorzitter een woord van dank en afscheid aan de aanwezenden, hetwelk namens hen door Dr. LEDEGANCK wordt beantwoërd.

I N G E Z O N D E N S T U K .

AAN DEN HEER P. J. VAN ELDIK THIEME, TE OVERVEEN BIJ HAARLEM.

Uw schrijven deed mij dadelijk de ijzerproef van het Orezza-water herhalen. *Herhalen* — want van de eerste flesschen vóór ruim een half jaar rechtstreeks uit Frankrijk ontvangen, heb ik eene proef onderzocht — en wel degelijk eene *sterke* ijzerreactie in de heldere *oplossing* gevonden. In dat water waren geen vlokjes te zien — aan den wand der flesch geen aanslag. De *kwantitatieve* opgave van Prof. POGGIALE 1) heb ik niet gecontroleerd.

Thans herhaal ik een onderzoek van het Orezza-water, door eene mijner patiënten van den Heer BROEKHUYZEN uit Utrecht ontboden, dat deze voor circa 3 maanden uit Parijs ontving — en vind in de gefiltreerde vloeistof slechts *sporen* van ijzeroxydul.

1) Die, hetzij hier ter herinnering gezegd, 0.128 FeO CO₂ op 100 grammen water is. (Zie *Monde thermal* — 1 Avril 1874.)

De patiënt vertelde mij dat zij het onderste uit de flesch om zijne troebelheid niet gebruikte. Er bevond zich roodbruin aanslag aan de flesch.

Twee feiten dus: Het eerste water, rechtstreeks uit Frankrijk, waarschijnlijk versch, was helder en bevatte een opgelost ijzerzout; — het andere, niet versch, met uit de oplossing gepraecipiteerd ijzeroxydhydraat. Vanwaar dit verschil? Ik vermoed dat de eerste en de tweede proef van verschillende vullingen afkomstig zijn.

Het is toch bekend dat overmaat van CO_2 in water niet voldoende is om $\text{FeO}_2 \text{CO}_2$ opgelost te houden. Er mag bovendien tot dat water niet de minste hoeveelheid zuurstof toetreden, of het oxydul neemt nog een deel O op en wordt ijzer-oxyd-hydraat, dat onoplosbaar is in CO_2 houdend water. Zoodra dus bij de vulling eenige lucht in de flesschen achterblijft — *al worden dezen ook hermetisch gesloten* — zal het water ontleed worden. — Aan de meeste staalbronnen worden dan ook de flesschen niet *direct* gevuld — maar eerst de lucht, in haar bevat vervangen door CO_2 door middel van een gazomer en dan deze met CO_2 gevulde flesschen definitief met het staalwater. Zóó alléén is het mogelijk dit onontleed te bewaren. Hoe ouder de flesschen, die *eenige lucht* bevatten zijn, hoe meer haar inhoud in beweging is — des te volkomener zal ook de ontleding plaats vinden. Zoo is het te begrijpen, dat er flesschen zijn met de voldoende kwantiteit — met eene verminderde — ja, met niet de minste hoeveelheid ijzeroxydule in oplossing.

Dat men deze vullings-methode er te Orezza op nahoudt, maak ik op uit mijn eerste onderzoek — dat men soms slordig met haar te werk gaat, uit het uwe en mijn tweede. Ik ben het overigens met u eens, dat het zijn nut kan hebben te waarschuwen tegen het gebruik van „hazepeper zonder haas”; gelijk ik het mijn plicht achtte een schotel aan te bevelen, waaruit het wild volstrekt niet verdwenen was.

Met evenveel achting enz.

Dr. HERMANIDES.

B E R I G T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — *The Medical Times* en *the Lancet* vermelden het overlijden van JOHN HUGHES BENNET, den bekenden Hoogleeraar aan de Universiteit te Edinburgh, en brengen aan zijne verdiensten eene eenparige hulde. Op 31 Augustus 1812 alhier geboren, werd hij in 1837 tot Med. Doctor te Edinburgh, na de voltooiing zijner studiën aldaar, bevorderd. Na tot in 1841 zijne medische wetenschap verder te Parijs en aan verschillende Duitsche Hoogescholen volmaakt te hebben, werd hij te Edinburgh achtereenvolgens tot „lecturer” in de Histologie, in 1843 tot „Pathologist” bij den Royal Infirmary en in 1848 na den dood van ALLEN THOMSON tot Hoogleeraar in de Pathologie en Physiologie benoemd, Eene Verhandeling over het gebruik der levertraan bij de longtering, eene over de pneumonie, zijne beschrijving en ontdekking der leucocythæmie, bijna ook gelijktijdig door VIRCHOW gedaan en kenbaar gemaakt, zijn voortreffelijk boek, *On Clinical Medicine* en zijne bewerking van het artikel *Physiologie* in de *Encyclopaedia Britannica* hebben aan zijne nagedachtenis een onvergankelijken naam gewaarborgd. BENNET was een der uitstekendste docenten der positieve geneeskunde en zijne school heeft een tal van voortreffelijke mannen gevormd.

PARIJS. — Door het initiatief van BROCA is alhier uit vrijwillige bijdragen eene zoogenaamde École d'anthropologie opgericht. Het onderwijs in de anatomische Anthropologie wordt door BROCA, in de ethnologische A. door DALLY, in de praehistorische